

**Leva un neno ao
Teatro
Marzo 20**
Poderá ver, escoitar,
sentir, pensar e imaxinar

Día Mundial do Teatro e as artes escénicas para Nenos, Nenas e Mozas 2023

O Día Mundial das artes escénicas para a infancia e a mocidade é unha campaña de ASSITEJ, celebrada e promovida a través da mensaxe "Leva a un neno ao teatro, hoxe".

Este enfoque permite aos centros nacionais, membros individuais, compañías, organizacións artísticas, académicos, mestres, artistas, profesionais e outros interesados no teatro para audiencias novas conectarse coa idea do día mundial e "defender" o dereito dos nenos e nenas ao teatro e as artes escénicas.

Todos os membros de ASSITEJ están convidados a promover mensaxes especiais do día mundial que se realizan cada ano, compartir a película de ASSITEJ e celebrar actividades adicionais, grandes ou pequenas. Cada ano, os Centros ASSITEJ de todo o mundo ofrecen actividades que van desde conferencias, actuacións, talleres e eventos especiais para os medios de comunicación relacionados con #takeachildtothetheatre.

Descarga o logo do Día mundial do teatro aquí.

Mensaxe da Presidenta de ASSITEJ Internacional

Leva a un neno/a ao teatro Ou leva o teatro ao neno/a!

O 20 de marzo de 2023, recoñecemos aos artistas do teatro e a interpretación para o público novo como traballadores esenciais, que marcan a diferenza nas vidas dos nenos e nenas onde queira que estean e cun coñecemento profundo e especializado do seu público. O teatro e as artes escénicas para o público novo distínguense polo seu enfoque, que valora aos nenos, nenas e mozas como público esixente, participantes e contribuíntes á cultura, con dereito a experimentar as artes e á liberdade de expresión. Dar espazo, lugar e respecto á imaxinación dos mozos proporcionálles os cimentos sobre os que construír a súa resiliencia e confianza.

Un dos principais obxectivos de ASSITEJ Internacional é unificar aos profesionais de todo o mundo e fortalecer as posibilidades para que o público novo de todo o mundo experimente o que o teatro e o espectáculo ofrecen – a expresión da emoción, a ilustración do intanxible, a interpretación dun mundo complexo. Para iso, debemos estar abertos a toda a diversidade de creación artística que ofrece a nosa rede mundial e celebrar a innovación que xorde das limitacións, os retos e os contextos específicos.

Ás veces non podemos levar aos nenos e nenas aos teatros. Ás veces non existe tal lugar. Ás veces as barreiras físicas, económicas, xeográficas ou sociais fano imposible. Con todo, cada vez que a nosa comunidade mundial reúnese para debater ou compartir, xa sexa en liña ou en persoa, somos máis conscientes da variedade de formas en que os artistas e creativos fan posible o teatro e os espectáculos para o público novo nos seus

**Leva un neno ao
Teatro
Marzo 20**

**Poderá ver, escoitar,
sentir, pensar e imaxinar**

contextos. Que marabilloso é escoitar e ver tantos exemplos en todo o mundo de teatro e representación que van onde están os nenos, nenas e novas: ás súas escolas, garderías e xardíns de infancia, ás rúas, aos espazos comunitarios, aos hospitais, aos campos de deportes, aos cárceres, ás súas casas, aos lugares públicos, ás súas computadoras ou teléfonos ou radios.

Grazas á nosa conexión global en liña e durante os nosos encontros, vimos e oímos historias extraordinarias de loita, valentía e determinación, e recoñecemos todas as formas diferentes que utiliza a nosa comunidade creativa para chegar máis lonxe, satisfacer as necesidades e crear un maior acceso.

O teatro e o espectáculo fan unha diferenza: o contacto entre persoas, a difusión de ideas, o intercambio de esperanzas, a explosión de alegría. Xa sexa nun edificio teatral ou nun canellón, a creación dunha marabilla ou un momento compartido ou un ritual intrigante é algo que pode transformar un día, ou unha vida, aínda que sexa momentaneamente. É a través do teatro e as artes escénicas como recoñecemos o terreo común que nos separa e o horizonte amplíase.

Neste Día Mundial do Teatro para Nenos e Novos, insto a todos os que traballamos neste sector a que busquemos ao público novo que aínda non coñecemos nin coñecemos. O acceso ao teatro e ao espectáculo non sempre é compartido ou posible, polo que nos corresponde a nós, os especialistas no noso campo, facelo posible, onde e como podamos. Somos necesarios, en todos os nosos contextos, en todas nosas diversas prácticas, para crear pontes entre a realidade e a imaxinación e permitir que florezca a posibilidade para todos os nenos, nenas e mozas en todas partes.

Sue Giles AM

Presidenta ASSITEJ Internacional

2023 Mensaxes do Día Mundial do Teatro de Nenos ucraínos e iranianos.

Tras a pandemia, todo parece estar a volver á normalidade. Con todo, aínda hai moitas persoas, especialmente nenos, que seguen sufrindo dificultades en todo o mundo, como a guerra e a inestabilidade social. É importante que prestemos atención ás súas voces e recoñezamos canto aman e queren ao teatro e as artes escénicas, a pesar das circunstancias desafiante

Estes son algunhas mensaxes de nenos de Ucraína e Irán.

Os dous nenos ucraínos son de Chernihiv, pero uno deles atópase actualmente en Polonia. O nome da nena iraniana omítese por razóns de seguridade.

Faina Shyrokorad (Chernihiv, Ucraína, 9 anos)

Leva un neno ao Teatro Marzo 20

Poderá ver, escoitar,
sentir, pensar e imaxinar

O teatro sempre formou parte da miña vida. A miña nai é actriz. Antes de febreiro (24 de febreiro de 2022, ao comezo da invasión a gran escala de Rusia) traballou no teatro de Chernihiv. Crecín no teatro e pasei moito tempo alí desde que era un bebé. Tamén fun a miúdo a ver outras obras en diferentes teatros.

O teatro é de feito a miña infancia, chea de brillantes e fermosos traxes, escenografías e unha chea de historias interesantes. Mesmo tiveron un pequeno papel actuando xunto á miña nai.

Tamén asistín a clases de teatro en Chernihiv durante algúns anos antes da guerra. Estabamos a preparar nosa primeira gran actuación, o conto de fadas "Xeada, Vella Nai". Tiña un papel protagonista. Debía interpretar á fillastra. Aínda que non puidemos acabar o traballo porque comezou a guerra.

Gústame moito o teatro, porque podo entrar nun conto de fadas na vida real. Son actriz cando vou a clase de teatro. Podo ser calquera! Un personaxe de conto de fadas, por exemplo.

Creo que o teatro é importante. Cando estás no teatro podes tanto rir como chorar. As obras ás veces pónenche triste. Ás veces os espectáculos fanche pensar en cousas importantes e podes facer realidade os teus soños co teatro.

Mariia Drozdova (Chernihiv, Ucraína, 11 anos)

Gústame moito o teatro. Gústame tanto ver obras como actuar. Gústame como as persoas poden converterse en diferentes personaxes usando as emocións, os xestos, a expresión facial e a actuación.

Fun a clase de teatro na miña cidade natal, Chernihiv, durante varios anos antes da guerra. Xunto con outros nenos non só actuamos, senón que tamén fixemos o atrezzo e deseñamos a escenografía. Así que basicamente creamos todo nós mesmos. Fixemos moitas actuacións no pasado. Tiña diferentes papeis. Na obra "O paxaro azul" actuei xunto ao meu irmán maior. Foi moi

divertido!

Supoñíase que ía ter dous papeis totalmente diferentes (Dragón e Ladrón) nun novo espectáculo que estabamos a preparar. Era "O conto do cabaleiro que non tiña o cabalo". Estaba tan emocionada! Tristemente non tivemos a oportunidade de representalo porque comezou a guerra. Agora non temos as nosas reunións semanais en clase de teatro. Boto moito de menos estas clases.

O que máis me gusta do teatro é a transformación. Os actores poden usar a súa voz, os seus movementos e converterse noutra persoa. Gústame moito ser actriz. Encántame actuar nun espectáculo novo a primeira vez. Adoro elixir e facer o vestiario.

Creo que o teatro é un tema vital hoxe en día. Significa que se crea outra realidade e que as persoas están dentro desta realidade. Ás veces failles relaxarse. Aínda que máis a miúdo o teatro fai que a xente pense en temas serios da vida.

Leva un neno ao Teatro Marzo 20

Poderá ver, escoitar,
sentir, pensar e imaxinar

Nika Rousta (Teherán, Irán, 14 anos)

Como adolescente que vive esta situación en Irán, sen teatro a vida non é moi divertida. O noso país está nunhas circunstancias especiais, e aínda que só teñamos entre 12 e 19 anos, espérase que actuemos como adultos, e cando o facemos, os maiores cálanos e din que aínda somos demasiado novos para estas cousas.

A pesar de que os adultos poidan chamarnos groseiros, se algo non funciona ao noso modo, imos cambialo, exactamente como o que está a suceder agora mesmo en Irán. Estamos a loitar pola nosa liberdade e ao mesmo tempo tratando de ser uns bos irmáns, fillos, amigos e persoas. E se temos algo que ver, como o teatro, que nos fai sentir amados, comprendidos e apreciados é o que nos mantén en marcha.

De adolescentes as películas e as obras de teatro coas que identificarnos son unha boa medicina e unha boa maneira de escapar da realidade.

A pesar de que os teatros están pechados agora, ver as obras antigas na internet é moi divertido e creo que o teatro é unha parte importante da arte e unha excelente maneira de representar os sentimentos.

Boto moito de menos cando ía ao teatro coa miña familia e os meus amigos. Espero que todo mellore e volva á normalidade. Entendo por que os artistas non están a actuar hoxe en día.

Esperamos que os creadores de teatro que traballan para adolescentes entendan que non somos adultos nin nenos. Loitamos polos nosos dereitos, todos estamos a pasar por moito. Só enténdenos e quérenos.